

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnej **M. C.**, bývajúcej v **G.**, **o vymoženie 918,12 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 4 Er 303/2009, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. septembra 2014 sp. zn. 16 CoE 363/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. septembra 2014 sp. zn. 16 CoE 363/2013 **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. septembra 2014 sp. zn. 16 CoE 363/2013 **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rožňava poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku zo 4. novembra 2008 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 12. septembra 2013 č. k. 4 Er 303/2009-25 Okresný súd Rožňava exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. priznal trovy exekúcie vo výške 59,75 €. Oprávnenej uložil povinnosť uhradiť trovy exekúcie priznané súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. súdom vo výške 59,75 € do 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Z predloženého spisového materiálu mal súd prvého stupňa za preukázané, že oprávnená a povinná uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za

spotrebiteľskú zmluvu. Súčasťou zmluvy o úvere je rozhodcovská doložka, v zmysle ktorej všetky spory budú riešené buď pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom, pričom výber konkrétneho rozhodcovského súdu bude na tej zmluvnej strane, ktorá podá žalobu. Súd prvého stupňa v tomto prípade nemal pochybnosť o tom, že ustanovenie bodu 17. Zmluvy o úvere je v rozpore so znením § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, čo má za následok absolútnu neplatnosť predmetného zmluvného dojednania. Na záver preto uviedol, že keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, súd prvého stupňa po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že je vydaný v rozpore so zákonom, preto predmetnú exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. septembra 2014 sp. zn. 16 CoE 363/2013 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. V ďalšom výroku zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. Účastníkom odvolacieho konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že sa stotožnil s posúdením rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky, nakoľko praktickým dôsledkom takto formulovanej rozhodcovskej doložky je skutočnosť, že spotrebiteľovi, teda povinnej, je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnená podá žalobu na rozhodcovský súd. Odvolací súd odôvodnil neprijateľnosť rozhodcovskej doložky rovnako ako súd prvého stupňa tým, že si ju povinná osobitne nevyjedнала a nemala na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami, mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným dojednaniám, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolala oprávnená ako prvá. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd už len doplnil, že neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť exekučným titulom. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil. Odvolací súd návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014,

8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová